

התובע :

משה זוזים כהן, ת.ז: 0123456789

(להלן "התובע" ו/או "האב")

באמצעות ב"כ עו"ד

- נגד -

הנתבעת :

זהבה זוזים כהן (לבית לוי), ת.ז: 0987654321

(להלן "הנתבעת" ו/או "האם")

באמצעות ב"כ עו"ד

בעניין :

1. יקותיאל זוזים כהן, ת"ז 555555555 (קטין בן כ-8 שנים).

2. ירחמיאל זוזים כהן, ת"ז 777777777 (קטין בן כ-7 שנים).

3. זבולון זוזים כהן, ת"ז 888888888 (קטין בן כ-6 שנים).

תביעת משמורת לאב והסדרי שהייה לאם

תביעה זו מוגשת לאחר שהאם נטשה את בית מגורי הצדדים בתל אביב וחטפה את הקטינים לאוהל המט ליפול של חבריה במעלה שומקום, עת הנתבעה היה בתפילה ובתענית בהר הבית. כך פגעה האם בתנאי החיים המיטיבים שהיו לילדים בביתם. ללא סיבה, היא הרחיקה אותם ממסגרות החינוך בהן שהו וחשפה אותם לסיכונים מיותרים ולמעשים לא מוסריים!

חמור מכך, האם מונעת מהקטינים להיפגש עם האב באופן סביר, למרות שהדבר חיוני, בנסיבות, ותואם את האינטרס שלהם. היא פועלת אך ורק על פי גחמותיה והנחיות חבריה, בלי להתחשב בילדים ובאב, ככל הנראה במטרה לגרום לניכור הורי. ברור שאין אלו פעולות המיטיבות עם הקטינים!

האם אף ניסתה בחשאי להעביר את הקטינים לבית ספר חרדי קיצוני, בניסיון להרחיקם מהאב ומחבריהם למסגרות הלימודים, שהשתייכו לזרם הממלכתי דתי. לאחר שהקטינים שהו 3 ימים ב"בית הספר" החדש, שהוא למעשה סוג של "חדר" שאין בו לימודי ליבה ושפת הלימוד היא אידיש, תוך בכי ומחאה, סוכל הניסיון הנלוו בידי האב ורשויות החינוך.

בתגובה שהגישה האם לבית משפט נכבד זה, במסגרת הליך יישוב הסכסוך, היא העזה לטעון ש"זה היה רצונם של הקטינים מזה שנים" וכי "הם לא יכלו לסבול שמלמדים אותם שטויות, כמו אנגלית, מתמטיקה וספרות על חשבון דברי תורה". גם אם נניח לרגע שזו תשובה אמיתית, מה שמוכחש כמובן, ברי שאסור להפקיד את גורלם של הקטינים בידי אם שתלטנית ונבערת מדעת, המבקשת לפעול, בנושאים הקריטיים ביותר לעתיד הקטינים, "על פי רצונם", ולא על פי טובתם! יצוין בהקשר זה כי השכלתה של האם היא יסודית וקורס לתפירה, כאשר האב הוא אקדמאי ונושא משרה בכירה בשרות המדינה.

בין האב לקטינים קשר חם מאוד. הוא נשא בעול טיפולם וטיפוחם באופן שוויוני מעת היוולדם ושימש להם מודל לחיקוי. עד שהאם עזבה את הבית וחטפה עמה את הקטינים לאוהל חבריה, האב נהג, במרבית המקרים, לקבל את הבנים הגדולים בבית בעת שובם מבית הספר, לפני חזרת האם מהמתפרה, להסיע את הבן הצעיר לגן, לרחוץ אותו בערב, לארגן את הילדים בבוקר לפני ההליכה לבית הספר והגן, לקחת אותם ולאסוף אותם מחוגים, לספר להם סיפורים לפני השינה, לשחק עמם ועוד. כמו כן, האב דואג לתמוך ולטפל בצרכיהם המיוחדים של שלושת הקטינים.

החשובה מכל היא העובדה שהאב נוהג להקדיש את זמנו לפיתוח אישיותם של הילדים ואת יכולותיהם הגופניות והקוגניטיביות. הוא דואג לבקר בבית הספר של הילדים הגדולים ולשמוע חוות דעת של המחנכות על ילדיו, לרשום אותם לחוגים מתקדמים ולהתמודד עם כל הבעיות שמתעוררות. האב הוא אקדמאי בכיר ותרומתו לחינוך הילדים, להנעתם להישגים ולהכוונתם של הבנים למקצועות העתיד היא חיונית עבורם. לא למוותר לציין כי כיוון שמדובר בבנים הם זקוקים לדמות אב דומיננטית בחייהם, במיוחד עת הם חווים את משבר הגירושין. הילדים אף מוחים ומתלוננים בבכי תמרורים על תנאי המגורים הנוכחיים, שאינם סבירים לילדים, שכן, הם גרו עד כה בדירה מפוארת. באפשרות האב להעניק לקטינים מסגרת יציבה בביתו, שהיה ביתם מיום היוולדם ועד שנחטפו ממנו, ולאפשר להם תנאים מיטיבים להתפתחותם ולבניית עתידם. לאב יש את הזמן, הרצון, היכולת, והסבלנות לטפח את כישוריהם הקוגניטיביים, החברתיים הנפשיים והערכיים של הבנים ולהעניק להם את האהבה והתמיכה הנדרשת. ברי שלפחות אחד ההורים חייב להיות, בנסיבות, ה"מבוגר האחראי" ואיך זיל גמור.

לאור המפורט לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כי המשמורת על הקטינים תהיה של האב וכי הסדרי השהייה שלהם עם אימם יהיו ללא לינה, בהתאם לטובתם, ובלבד שהאם תבטיח להם תנאי שהייה סבירים עת יהיו אצלה.

רקע:

1. התובע והנתבעת (להלן: "הצדדים") נישאו ביום 1.2.2005 כדת משה וישראל ברבנות תל אביב. מנישואין אלו, נולדו להם שלושה קטינים:
יקותיאל זוזים כהן, ת"ז 5555555555 (קטין בן כ-8 שנים).
ירחמיאל זוזים כהן, ת"ז 777757777 (קטין בן כ-7 שנים).
זבולון זוזים כהן, ת"ז 888878888 (קטין בן כ-6 שנים)
2. ביום, עת האב שהה בהר הבית בתענית ובתפילה, נטשה האם את הבית בו התגוררו הצדדים ולקחה, שלא לומר חטפה, את ילדי הצדדים לאוהל חבריה במעלה שומקום, שם הם חיים בתנאים פחות טובים ופחות מיטיבים מאשר בביתם. כאשר האב שב מהר הבית, הוא הופתע לגלות כי משפחתו נעלמה בן לילה. כל נסיונותיו של האב לדבר אל ליבה של האם לשוב לשלום בית בבית המגורים, יחד עם הילדים, לא צלחו. לטעמו של האב תגובותיה לדברים אינן סבירות והוא חושד כי מדובר בהשפעות של חומרים ממכרים או אלכוהול.
3. בלית ברירה, ביום.....הגיש האב בקשה ליישוב סכסוך, בתקווה כי באמצעות יחידת הסיוע יוכלו הצדדים לפתור את המחלוקות ביניהם, ולחדש ימיהם כקדם ולקדם את ענייני הקטינים הסובלים. פגישת המהו"ת הראשונה נקבעה ליום
4. ביום, הנתבעת ניסתה לבצע מחטף משפטי לקביעת המשמורת בידיה, באמצעות הגשת בקשה לקביעת משמורת זמנית לבית משפט נכבד זה, במסגרת ההליך ליישוב סכסוך. האב הגיש בקשה למחיקת הבקשה שכן, היא בטלה מעיקרה, בין השאר, לאור העובדה כי הוגשה בניגוד לחוק, במסגרת יישוב סכסוך (התשובה מצ"ב ומסומנת 1). התקנות ליישוב סכסוך אינן מאפשרות הגשת בקשה למשמורת או למשמורת זמנית. נראה כי האם פועלת, בכל הערכאות, בחוסר בתום לב על מנת לא לאפשר דיון ענייני בנושא המשמורת ולמנוע בחינה רצינית של טובת הקטינים. עולה שגם היא מבינה כי טובת הקטינים היא להיות במשמורת האב.
5. בין לבין ניסה התובע להגיע להסכמות זמניות עם הנתבעת בדבר הסדרי השהייה והמשמורת על הקטינים. הנתבעת סירבה לשתף פעולה ואפשרה לאב לפגוש בקטינים אך ורק על פי תנאיה ותכתיביה.

משלא הגיעו הצדדים לידי הסכמות בנושא, נאלץ האב להגיש ביום....., בקשה לסעד דחוף לשמירת הקשר שלו עם הקטינים. האב עתר בבקשתו זו כי הסדרי השהייה של הקטינים עם שני הוריהם יהיו שוויוניים. בחששה מדיון ענייני, הסכימה הנתבעת כי הקטינים ילונו בבית האב בימי שני ורביעי.

6. משלא ניתן על ידי האם כל נימוק ענייני בתגובתה מדוע אין לקבוע הסדרי שהייה רחבים של הקטינים עם האב, קבע כב' ביהמ"ש ביום....., כי העו"ס תקבע לאלתר הסדרי שהייה בין האב לקטינים וכי כבר בשלב זה, יקבעו הצדדים יום נוסף באמצע השבוע בו יפגוש האב בקטינים.

7. חרף החלטתו של כב' ביהמ"ש לקביעת יום נוסף באמצע השבוע, הנתבעת סירבה לאפשר לתובע להיפגש עם הקטינים יום נוסף בשבוע. עולה כי הנתבעת מנסה להתחכם, תוך זלזול בהחלטות כב' ביהמ"ש, ופוגעת בטובת הקטינים.

8. חמור מכך, האם רשמה בחשאי את הקטינים לבית ספר במעלה שומקום, הרחוק ממקום מגוריהם, ללא ידיעת האב ואף ניסתה להעבירם לשם בפועל (הם אף שהו שם 4 ימים עד שנחשפה התרמית) בכך פגעה האם בתחושת היציבות של הקטינים, המעורעות בלאו הכי לאור המשבר שחל בין הוריהם, ולאור עקירתם מבית מגוריהם. האב השקיע מאמצים מרובים, אל מול שני בתי הספר והרשויות, להשבת הילדים לבית ספרם המקורי, ואכן הם הוחזרו ללמוד בו.

9. ביום _____, התקיימה פגישת המהו"ת הראשונה בין הצדדים ביחידת הסיוע. הניסיון להגיע להסכמות לא צלח. הנתבעת התבצרה בעמדתה חסרת הפשר, והמשיכה לסרב לאפשר לקטינים לשהות עם האב יום נוסף באמצע השבוע, וזאת בניגוד להחלטת כב' ביהמ"ש. עולה כי התנגדות האם היא התנגדות סרק ותו לא.

נימוקי התביעה:

10. בין האב לקטינים קשר חם מאוד והוא נשא בטיפולם באופן שוויוני מעת היוולדם. עד לסכסוך, הוא נהג, במרבית המקרים, לקבל את הבנים הגדולים בבית בעת שובם מבית הספר לפני חזרת האם מעבודתה, להסיע את הבן הצעיר לגן, לרחוץ אותו בערב, לארגן את הילדים בבוקר לפני ההליכה לבית הספר והגן, לקחת אותם ולאסוף אותם מחוגים, לספר להם סיפורים לפני השינה ולשחק עמם ועוד. כן, הוא נוהג להקדיש את זמנו לפיתוח אישיותם של הילדים ויכולותיהם ולכוונם להישגים. הוא דואג לבקר בבית הספר של הילדים הגדולים ולשמוע חוות דעת של המחנכות על ילדיו ולזהות את הנקודות שטעונות שיפור. כמו כן, האב דואג לתמוך ולטפל בצרכיהם המיוחדים של שלושת הקטינים.

11. האב הוא אקדמאי ונושא משרה בכירה בשרות המדינה. תרומתו לחינוך הילדים, להנעתם להישגים ולהכוונתם למקצועות העתיד היא חיונית. לא למותר לציין כי כיוון שמדובר בבנים הם זקוקים לדמות אב דומיננטית בחייהם, במיוחד עת הם חווים את משבר הגירושין.

12. מהתנהלותה של האם ומהגשת כתבי טענותיה, עולה כי מטרתה של האם היא ליצור ניכור הורי. לאב אין ידיעה מדוע פועלת האם לניכור הורי, שהרי גם היא ערה לכך כי הקטינים זקוקים לשני הוריהם.

13. בקשת האם למשמורת זמנית מחזקת את העובדה כי ראוי לקבוע משמורת משותפת עם הסדרי שהייה שוויוניים - האם הודתה בה כי היא לא מתנגדת לביקורי הקטינים ולינתם אצל האב. ברי, כי אף לשיטת האם, אין לה כל סיבה להתנגד לקביעת משמורת משותפת עם הסדרי שהייה שוויוניים.

14. לא יכול להיות חולק כי הקטינים זקוקים לדמות אב מחנכת ואוהבת, קל וחומר בעת הזו. ע"פ מחקרים רבים, קיומה של דמות אב חיובית ותומכת עבור הילד תורמת רבות להתפתחות המיטבית של הילדים, הן מבחינת המסוגלות העצמית, הן מבחינת היכולת החברתית, והן להגעה להישגים. יש בכך אף כדי להפחית תסמינים דיכאוניים.

15. אם לא די בנזק הנפשי שנגרם לקטינים בעצם טלטולם והוצאתם מהסביבה הטבעית והמוכרת להם ומנסיונה של האם להעביר את הקטינים לבית ספר אחר, הרי העובדה שהקטינים לא פוגשים די הצורך את אביהם, אליו הם קשורים רגשית, ולו הם זקוקים לצורך קידומם, גורמת להם נזק.
16. הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף לאור העובדה כי הקטינים נעקרו בחטף מביתם, לו הם רגילים ובו חדריהם, חפציהם ומשחקיהם. כן, בית הספר של הבנים הגדולים נמצא במרחק הליכה מבית המגורים.
17. באפשרות האב להעניק לקטינים מסגרת יציבה בביתו ולאפשר להם תנאים מיטיבים להתפתחותם ולבניית עתידם. לאב יש את הרצון, היכולת, והסבלנות לטפח את כישוריהם הקוגניטיביים והחברתיים של הקטינים ולהעניק להם את התמיכה הנדרשת.

לסיכום –

18. הקטינים זקוקים לשני הורים תומכים ואחראים להוות להם דוגמא, לצורך בניית עתידם במסגרת יציבה, שתאפשר להם להתפתח באופן המיטבי. גילם של הקטינים מחייב השקעה מרובה בהם, בין השאר, בשל הקושי שנוצר עת הם נעקרו מביתם.
19. לאור המפורט לעיל מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כי המשמורת על הקטינים תהיה של האב וכי הסדרי השהייה שלהם עם אימם יהיו ללא לינה, בהתאם לטובתם, ובלבד שהאם תבטיח להם תנאי שהייה סבירים עת ישהו אצלה.

עו"ד _____
ב"כ התובע